

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Hradci Králové rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jana Rutsche a soudců Mgr. Heleny Konečné a JUDr. Pavla Kumprechta ve věci

žalobce: **S. M. M.**

proti

žalované: **Komise pro rozhodování ve věcech pobytu cizinců**
se sídlem Praha 4, náměstí Hrdinů 1634/3

v řízení o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2018, č. j. MV-25956-6/SO-2017,

takto:

- I. Rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2018, č. j. MV-25956-6/SO-2017, se zrušuje a věc se jí vrací k dalšímu řízení.**
- II. Žalovaná je povinna nahradit žalobci náklady řízení ve výši 4 000 Kč, a to do deseti dnů od právní moci tohoto rozsudku.**

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Žalobce se žalobou ze dne 27. 3. 2018 domáhal zrušení rozhodnutí žalované ze dne 16. 2. 2018, č. j. MV-25956-6/SO-2017 (dále též jen „napadené rozhodnutí“), a vrácení jí věci k dalšímu řízení. Napadeným rozhodnutím žalovaná podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále též jen „s. ř.“ nebo „správní řád“), zamítla odvolání žalobce a potvrdila rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky (dále též jen „správní orgán I. stupně“ nebo

„Ministerstvo vnitra“), ze dne 16. 1. 2017, č. j. OAM-10375-12/DP-2016 (dále též jen „prvoinstanční rozhodnutí“). Prvoinstančním rozhodnutím bylo podle § 169 odst. 8 písm. a) v návaznosti na § 44 odst. 3 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění účinném do 14. 8. 2017 (dále jen „zákon o pobytu cizinců“), zastaveno řízení o žádosti žalobce o prodloužení doby platnosti povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky za účelem studia, neboť se ve stanovený den, tj. 8. 11. 2016 v 12:15 hodin, nedostavil na pracoviště správního orgánu I. stupně v Hradci Králové a nedostavil se ani do 60 dnů od pořízení biometrických údajů, přičemž současně nesdělil, že převzetí průkazu brání důvody nezávislé na jeho vůli.

II. Obsah žaloby

2. Žalobce v žalobě uvedl, že dne 9. 5. 2016 podal žádost o prodloužení dlouhodobého pobytu za účelem studia. Dne 5. 10. 2016 převzal výzvu, dle níž se měl dne 8. 11. 2016 v 12:15 hodin dostavit na pracoviště správního orgánu I. stupně v Hradci Králové, kam se dostavil. Čekal na vyvolání svého jména. Ve chvíli kdy přišel na řadu, mu byla zaměstnankyní správního orgánu sdělena informace, které dostatečně neporozuměl a ze které dovodil, že má očekávat dopis od správního orgánu I. stupně. Žádný dopis však neobdržel, a tak se dne 11. 1. 2017 dostavil ke správnímu orgánu s tlumočnickem. Okolo 16. hodiny mu bylo pracovníky správního orgánu sděleno, že se má dostavit jindy z důvodu pracovního vytížení správního orgánu a že se nedaří nalézt jeho správní spis.
3. Následně žalobce obdržel prvoinstanční rozhodnutí, proti němuž podal odvolání, ve kterém tvrdil svou přítomnost na pracovišti Ministerstva vnitra v den a hodinu, jež stanovila výzva k převzetí průkazu. Na podporu svých tvrzení navrhl provedení důkazu kamerovým záznamem příslušného pracoviště a výsledkem dvou svědků, a to A. M. T. M. a M. A. T. F.
4. Žalobce uvedl, že napadeným rozhodnutím žalovaná zamítla jeho odvolání a potvrdila prvoinstanční rozhodnutí, přičemž se vůbec nezabývala navrženými důkazy. Žalovaná tak tyto důkazy neprovedla, ani se nijak nevypořádala s jejich odmítnutím. Dle žalobce tedy postupovala v rozporu s § 50 odst. 4 správního řádu, když nepřihlédla ke všemu, co v řízení vyšlo najevo, a dále byl její postup v rozporu s § 3 správního řádu, jelikož nepostupovala tak, aby byl zjištěn stav věci, o kterém nejsou důvodné pochybnosti. K hodnocení důkazů odkázal žalobce na rozsudek Vrchního soudu v Praze 28. 5. 1996 vydaný pod sp. zn. 9 A 561/1994.
5. Závěrem žalobce uvedl, že zastavení řízení má obdobné účinky jako meritorní rozhodnutí, které má zásadní dopad na jeho další pobyt v České republice, jelikož je studentem Univerzity Hradec Králové, když vycestování může ohrozit dokončení studia. Napadené rozhodnutí je tak nepřiměřeně striktní s ohledem na důsledky, které z něj žalobci plynou. V uvedené nepřiměřenosti žalobce proto spatřuje také porušení § 174a zákona o pobytu cizinců.

III. Vyjádření žalované k žalobě

6. Žalovaná ve vyjádření k žalobě ze dne 18. 4. 2018 odkázala na popis skutkového stavu a průběhu řízení v odůvodnění napadeného rozhodnutí. Co do vypořádání vznesených námitek se žalovaná též odvolala na odůvodnění napadeného rozhodnutí. K námitkám v podrobnostech sdělila, že se již v průběhu odvolacího řízení obrátila na správní orgán

I. stupně postupně se dvěma dotazy. Jednak s dotazem na existenci kamerového záznamu, jehož provedení žalobce navrhoval. Na ten jí však bylo odpovězeno, že žádný kamerový záznam z podatelny, ani z jiných částí pracoviště správního orgánu, neexistuje. Uvedla, že uvedené zjišťovala telefonicky dne 15. 1. 2018 a že písemné odpovědi ze dne 19. 2. a 17. 4. 2018 jsou založeny ve správním spisu. Druhým dotazem žalovaná zjišťovala, zda se ve stejný den jako žalobce dostavili (či měli dostavit) oba žalobcem navrhovaní svědci. K navrhovaným svědectvím ji správní orgán I. stupně zaslal dne 19. 2. 2018 své vyjádření v interní elektronické komunikaci. Žalovaná uvedla, že tím považovala posouzení navržených důkazních prostředků za dostatečné, přičemž současně konstatovala, že obsahem spisu není žádný úřední záznam ani poznámka o dostavení se žalobce ke správnímu orgánu v předepsaný den a čas, případně záznam o jeho dostavení se a následném odmítnutí správním orgánem. Takovou informaci jí dodatečně potvrdil i správní orgán I. stupně.

7. S ohledem na výše uvedené a v souvislosti s absencí záznamu o jednom ze svědků v cizineckém informačním systému a nepravděpodobností přítomnosti druhého svědka na pracovišti správního orgánu I. stupně v Hradci Králové, kdy správní řízení ve věci jeho pobytu na území České republiky bylo vždy vedeno pracovištěm Ministerstva vnitra v Praze, žalovaná uvedla, že provedení výsledků navržených svědků shledává za nadbytečné.
8. Žalovaná dodala, že za nastalých skutkových okolností nemohl správní orgán I. stupně užít správní uvážení a rozhodnout jinak, neboť by jednal v rozporu s § 2 odst. 2 správního řádu. Nastalá situace tak není následkem pochybení správního orgánu I. stupně, ale malé aktivity žalobce, neboť ten se nezajímal o vyřízení své žádosti, ačkoli z protokolu, který podepsal, věděl, že na příslušném pracovišti byly zpracovány údaje pro vydání žádaného průkazu, a byl informován o lhůtě, ve které si měl průkaz vyzvednout.
9. Závěrem žalovaná uvedla, že s ohledem na nedostavení se žalobce ve stanovený den a čas k převzetí průkazu a nesdělení důvodu nezávislého na žalobcově vůli, který by mu bránil v dostavení se na příslušné pracoviště, má za to, že tvrzení obsažená v žalobě jsou účelová a navrhla zamítnutí žaloby.

IV. Skutkové a právní závěry krajského soudu

10. Krajský soud přezkoumal žalované rozhodnutí podle části třetí, hlavy první a druhé, dílu prvního s. ř. s. Věc projednal a rozhodl bez nařízení jednání při splnění podmínek dle ustanovení § 51 odst. 1 s. ř. s., když žalovaná s tímto postupem krajského soudu výslovně souhlasila a žalobce na výzvu krajského soudu nesouhlas s takovým postupem nevyjádřil. Krajský soud přitom vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného správního orgánu, přičemž rozsah jeho přezkumu byl vymezen žalobními body. Dospěl přitom k následujícím skutkovým zjištěním a právním závěrům.

A. Skutkový stav věci

11. Ze spisového materiálu předloženého žalovanou vyplývá, že žalobce pobýval na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s platností do 31. 8. 2016. Dne 9. 5. 2016 podal u správního orgánu I. stupně žádost o prodloužení doby platnosti tohoto povolení dle ustanovení § 44a odst. 1 zákona o pobytu cizinců.

12. Součástí spisového materiálu je rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy ze dne 6. 8. 2015, č. j. C MSMT-123/2013-640-056, o přiznání stipendia na podporu žalobce jako studujícího cizince na standardní dobu studia od 1. 10. 2015 do 30. 9. 2018 a doklad o zajištění ubytování na vysokoškolských kolejích v Hradci Králové od 1. 6. 2017 do 31. 8. 2018. Dále spis obsahuje potvrzení o studiu žalobce v akademickém roce 2016/2017 a sdělení o splnění všech studijních podmínek pro pokračování ve studiu v následujícím akademickém roce. V průběhu řízení správní orgán I. stupně vyhotovil úřední záznam o tom, že finanční prostředky poskytované žalobci na základě rozhodnutí Ministerstva školství, mládeže a tělovýchovy o přiznání stipendia shledává k dlouhodobému pobytu žalobce za dostačující. Správní spis obsahuje i výpis z rejstříku trestů žalobce ze dne 9. 5. 2016, dle kterého neexistuje záznam o odsouzení žalobce.
13. Ve spisu je dále založen protokol o zpracování údajů nezbytných pro vydání průkazu o povolení k pobytu obsahujícího nosič dat s biometrickými údaji ze dne 5. 10. 2016, č. 10072681597 spolu s výzvou k převzetí průkazu o povolení k dlouhodobému pobytu též ze dne 5. 10. 2016, č. j. OAM-10375-10/DP-2016. Ve výzvě k převzetí průkazu byl žalobce vyzván k dostavení se ke správnímu orgánu I. stupně dne 8. 11. 2016 v 12:15 hodin a byl poučen o následcích nedostavení se k převzetí a nepřevzetí průkazu do 60 dnů ode dne, kdy byly pořízeny jeho biometrické údaje, tj. byl poučen o možnosti zastavení řízení o jeho žádosti dle § 169 odst. 8 písm. a) zákona o pobytu cizinců. Výzvu převzal osobně.
14. Součástí správního spisu naproti tomu není žádná listina, jež by prokazovala přítomnost žalobce na pracovišti správního orgánu I. stupně v den a čas, na který byl předvolán.
15. Správní orgán I. stupně rozhodnutím ze dne 16. 1. 2017, č. j. OAM-10375-12/DP-2016, řízení o žádosti žalobce zastavil a ten proti uvedenému rozhodnutí podal odvolání dne 26. 1. 2017. Žalovaná rozhodnutím ze dne 16. 2. 2018, č. j. MV-25956-6/SO-2017, odvolání žalobce zamítla a rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdila.

B. Právní závěry

16. Krajský soud dospěl k závěru, že žaloba je důvodná.
17. Žalobce brojil proti napadenému rozhodnutí námitkou neprovedení dokazování a nevypořádání se s návrhem na provedení důkazů žalovanou v řízení o odvolání proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně. V odvolání navrhoval provedení důkazů, konkrétně záznamem kamerového systému z pracoviště Ministerstva vnitra a výsledkem dvou svědků, a to studentů A. M. T. M. a M. A. T. F. Uvedené důkazy měly prokázat přítomnost žalobce na pracovišti správního orgánu I. stupně v Hradci Králové dne 8. 11. 2016 v 12:15 hodin.
18. Správní řád v ustanovení § 3 stanoví, že *nevyplývá-li ze zákona něco jiného, postupuje správní orgán tak, aby byl zjištěn stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti, a to v rozsahu, který je nezbytný pro soulad jeho úkonu s požadavky uvedenými v § 2.*
19. Dle § 50 odst. 1 správního řádu *mohou být podklady pro vydání rozhodnutí zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé.*
20. Dle § 52 správního řádu *jsou účastníci povinni označit důkazy na podporu svých tvrzení. Správní orgán není návrhy účastníků vázán, vždy však provede důkazy, které jsou potřebné ke zjištění stavu věci.*

21. Dle § 50 odst. 4 správního řádu *hodnotí správní orgán podklady, zejména důkazy, podle své úvahy; přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci.*
22. Z uvedeného vyplývá, že úkolem správního orgánu ve správním řízení je tedy zjistit skutkový stav, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Ke správnému a úplnému zjištění skutkového stavu správní orgán shromažďuje důkazy, které pak při rozhodování o věci hodnotí podle své úvahy, a to každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy ve vzájemné souvislosti. Ve shora citovaném ustanovení § 50 odst. 1 správního řádu je vymezeno, co může být podkladem pro vydání rozhodnutí. Jsou jimi zejména návrhy účastníků, důkazy, skutečnosti známé správnímu orgánu z úřední činnosti, podklady od jiných správních orgánů nebo orgánů veřejné moci, jakož i skutečnosti obecně známé. Pokud zákon nestanoví, že některý podklad je pro správní orgán závazný, hodnotí správní orgány podklady, zejména důkazy, podle své úvahy, přitom pečlivě přihlíží ke všemu, co vyšlo v řízení najevo, včetně toho, co uvedli účastníci (§ 50 odst. 4 správního řádu). Zákon tedy ponechává správnímu orgánu, aby zhodnotil, zda připustí a provede určité důkazy, a aby posoudil jejich věrohodnost. Úvahy správního orgánu na toto téma se však nutně musí objevit v odůvodnění rozhodnutí.
23. Krajský soud nijak nerozporuje fakt, že správnímu orgánu je dána možnost neprovést některé navržené důkazy, pokud je shledá nadbytečnými (§ 52 správního řádu). Musí však takový postup v rozhodnutí řádně odůvodnit. Pokud ale správní orgán neprovede navržený důkaz a současně nedostojí povinnosti neprovedení důkazu řádně odůvodnit, vystavuje se nebezpečí zrušení svého rozhodnutí pro opomenutí navržených důkazů. Právě tak tomu je i v nyní projednávaném případě.
24. Žalovaná se v rozhodnutí o odvolání k žalobcem navrženým důkazům, tj. kamerovému záznamu z pracoviště správního orgánu I. stupně v Hradci Králové ze dne 8. 11. 2016, 12:15 hodin, kde měl být žalobce přítomen, a výslechu dvou navržených svědků, vůbec nevyjádřila. Až ve vyjádření k žalobě uvedla, že se v průběhu odvolacího řízení prostřednictvím interní komunikace obrátila s dotazem ohledně kamerových záznamů na správní orgán I. stupně, který jí informoval o neexistenci takových záznamů. Pokud jde o výslech navržených svědků, žalovaná rovněž až ve vyjádření k žalobě odkázala na písemné sdělení správního orgánu I. stupně, dle něhož nelze prvního z uvedených svědků dohledat v Cizineckém informačním systému a správní řízení ve věci pobytu druhého z uvedených svědků na území České republiky bylo vedeno na pracovišti správního orgánu I. stupně v Praze a o jeho přítomnosti na pracovišti v Hradci Králové neexistuje žádný záznam. Lze podotknout, že zmíněná sdělení správního orgánu I. stupně jsou ze dne 17. 2. a 19. 2. 2018, tj. dokonce z doby po vydání napadeného rozhodnutí žalovanou.
25. Krajský soud připomíná a zdůrazňuje, že absenci příslušného odůvodnění nelze nahradit ani vysvětlením nebo odůvodněním až ve vyjádření k žalobě. Právě rozhodnutí je nutno odůvodnit tak, aby účastník seznal důvody, pro které bylo rozhodnuto, jak byly posouzeny jeho námitky a jak bylo naloženo s jeho návrhy na důkazy. Znamená to tedy nejen o vznesených návrzích rozhodnout, ale také - pokud jim nevyhoví - ve svém rozhodnutí vyložit, z jakých důvodů navržené důkazy neprovedl. Tzv. opomenuté důkazy, tj. důkazy, o nichž v řízení nebylo správním orgánem rozhodnuto, příp. důkazy, jimiž se správní orgán nezabýval, proto téměř vždy založí nepřezkoumatelnost vydaného rozhodnutí a jeho zrušení pro vady řízení.

26. Nad rámec výše uvedeného krajský soud poznamenává, že správní orgán samozřejmě může poté, co svědeckou výpověď provede, vyhodnotit ji případně jako nevěrohodnou a následně dát přednost při posouzení skutkového stavu jiným důkazům. Může tak však učinit až poté, co se seznámí s obsahem toho, co svědek vypověděl.
27. Vzhledem ke shora uvedenému pozbyla na významu další námitka žalobce týkající se nedostatečného posouzení dopadů rozhodnutí do jeho soukromého a rodinného života ve smyslu stanovení § 174a odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Krajský soud proto pouze ve stručnosti uvádí, že při vydání procesního rozhodnutí o zastavení řízení se tato přiměřenost neposuzuje, neboť jím je řízení ukončeno dříve, než je přistoupeno k vlastnímu posouzení situace žadatele. Výsledek řízení je v takovém případě totiž důsledkem žadatelovy nečinnosti (v průběhu prvoinstančního správního řízení) a odráží zásadu *vigilantibus iura scripta sunt* i požadavky, jež na cizince klade tuzemský zákonodárce pro případ žádostí o bytové oprávnění, jakkoli se mohou tyto požadavky jevit přísnými.

V. Závěr a náklady řízení

28. S ohledem na shora uvedené krajský soud zrušil napadené rozhodnutí pro vady řízení a vrátil věc žalované k dalšímu řízení, v němž bude vázána shora vysloveným právním názorem (§ 78 odst. 1, 4 a 5 s. ř. s.). Jelikož k pochybení, které soud shledal, došlo především při rozhodování odvolacího orgánu, soud zrušil pouze jeho rozhodnutí o odvolání. V dalším řízení se tak bude muset vypořádat především s důkazy navrženými žalobcem v odvolání. V případě, že nebude možné některé z nich provést, případně jejich provedení vyhodnotí jako nadbytečné, všechny své závěry pečlivě v rozhodnutí zdůvodní.
29. Žalobce, který měl ve věci plný úspěch, má podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. proti žalovanému, který ve věci úspěch neměl, právo na náhradu důvodně vynaložených nákladů řízení před soudem ve výši 4.000 Kč, skládajícího se ze zaplaceného soudního poplatku za žalobu ve výši 3.000 Kč a za návrh na přiznání odkladného účinku žalobě ve výši 1.000 Kč. Ke splnění povinnosti nahradit náklady řízení byla žalované stanovena lhůta podle § 160 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 64 s. ř. s.

Poučení:

Toto rozhodnutí nabývá právní moci dnem doručení účastníkům (§ 54 odst. 5 s. ř. s.).

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, který o ní také rozhoduje.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Hradec Králové 25. března 2020

JUDr. Jan Rutsch v. r.
předseda senátu